

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัย ได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเจตคติที่มีต่อการทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมเสื้อผ้า ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่นและนักศึกษาสาขาวิชาออกแบบแฟชั่นผ้าและเครื่องแต่งกาย คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ซึ่งมีหัวข้อดังนี้

1. เอกสารเกี่ยวกับเจตคติ
2. เอกสารเกี่ยวกับโรงงานอุตสาหกรรม
3. เอกสารเกี่ยวกับกระบวนการผลิตเสื้อผ้า
4. เอกสารเกี่ยวกับการสร้างแบบทดสอบ/แบบวัดเจตคติ
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 เอกสารเกี่ยวกับเจตคติ

พรณี ชูทัย เจนจิต (2538: 543) ได้อธิบายถึงเจตคติ และการเปลี่ยนเจตคติว่า เจตคติ เป็นเรื่องของความรู้สึกทั้งที่พอใจและไม่พอใจ ที่บุคคลมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งมีอิทธิพลทำให้แต่ละคนสนองตอบสิ่งเร้าแตกต่างกันไป และบุคคลจะมีเจตคติดี หรือไม่ดีเกี่ยวกับสิ่งใด บุคคลรอบข้างจะมีอิทธิพลอย่างมาก เจตคติของบุคคลมีแนวโน้มที่จะขึ้นอยู่กับค่านิยมของบุคคลนั้น

สุโขทัยธรรมาธิราช, มหาวิทยาลัย (2544: 13) ได้อธิบายความหมายของเจตคติไว้ดังนี้ เจตคติ หมายถึง ท่าที หรือความรู้สึกของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง และอธิบายถึงลักษณะของเจตคติ ได้แก่

1. เป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์ของบุคคล
2. มีเป้าหมาย (Target)
3. มีทิศทาง (Direction)
4. มีความเข้ม (Intensity)
5. มีลักษณะค่อนข้างคงทนแต่อาจเปลี่ยนแปลงได้

พรณี ชูทัย เจนจิต (2538: 543-544) ได้อธิบายถึงจุดเริ่มต้นของเจตคติและการเปลี่ยนเจตคติ ดังนี้

1. เจตคติเป็นเรื่องของการเรียนรู้ จากการอบรมตั้งแต่เล็ก เป็นลักษณะซึมซับจากการเลียนแบบพ่อ แม่ และคนใกล้ชิดโดยไม่ต้องมีใครสอน
2. เกิดจากประสบการณ์ของแต่ละบุคคล ทั้งทางตรงและทางอ้อม
3. เกิดจากการรับถ่ายทอดจากเจตคติเดิมที่มีอยู่แล้ว
4. เกิดจากสื่อมวลชน

การเปลี่ยนเจตคติ

1. ต้องให้มีการรับรู้ข้อมูลในทุกแง่มุม เกี่ยวกับสิ่งที่คนมีเจตคติที่ไม่ดี
2. ต้องจัดให้ได้รับประสบการณ์ใหม่
3. ต้องเร้าให้เกิดอารมณ์กลัว โดยให้เห็นผลจากเจตคติเดิมที่มีอยู่

สิริอร วิชชาวุธ (2544: 201) ได้อธิบายถึงจุดเริ่มต้นของเจตคติไว้ดังนี้

เจตคติ เป็นนิสัยซึ่งเกิดขึ้นจากการเรียนรู้ (Learned Habit) และการเรียนรู้ เป็นปัจจัยที่กำหนดพฤติกรรมของมนุษย์ เมื่อมีการเรียนรู้ มนุษย์จะสะสมสิ่งที่เรียนรู้ไว้ในความทรงจำ และทำให้เกิดเป็นความเชื่อว่าเป็นอย่างไร มีลักษณะเป็นอย่างไร และความเชื่อจะทำให้เกิดความรู้สึกชอบ หรือไม่ชอบสิ่งนั้น ทำให้แสดงพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งต่อสิ่งนั้น

การเรียนรู้เกิดขึ้นได้จากหลักการ 4 อย่าง ดังนี้

1. การเรียนรู้เงื่อนไขของสิ่งเร้า (Classical Conditioning) คือ การเรียนรู้ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งเร้าสองสิ่ง ที่เกิดขึ้นในเวลาและสถานที่เดียวกัน
2. การเรียนรู้เงื่อนไขผลกรรม (Operant Conditioning) คือ การเรียนรู้ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกับผลการกระทำ
3. การสังเกต และเลียนแบบจากตัวอย่าง (Observational Learning) คือ การเรียนรู้ในเงื่อนไขของสิ่งเร้า และเงื่อนไขของผลกรรม โดยการสังเกตเห็นจากผู้อื่น และเลียนแบบพฤติกรรมนั้น
4. การเรียนรู้ด้วยการใช้ปัญญา (Cognitive Consistency) คือ การเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจากกระบวนการวิเคราะห์สิ่งต่างๆ ด้วยปัญญา ซึ่งข้อมูลของสิ่งเร้าหนึ่งๆ ควรมีความสอดคล้องกัน

สิริอร วิชชาวุธ (2544: 198-200) ได้อธิบายถึงคุณสมบัติของเจตคติ และองค์ประกอบของเจตคติในการทำงานไว้ดังนี้

เจตคติ (Attitude) มีคุณสมบัติ 4 ประการ คือ

1. เจตคติ ต้องมีกรรมหรือผู้ถูกกระทำ ซึ่งจะเป็นวัตถุ เป็นสิ่งของ เป็นสถานที่ เป็นองค์การ เป็นบุคคล หรือเป็นกลุ่มบุคคลก็ได้
2. เจตคติ จะมีทิศทาง ถ้าบุคคลมีเจตคติที่ดีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ทิศทางของพฤติกรรมบุคคลจะเข้าหาสิ่งนั้น แต่ถ้าบุคคลมีเจตคติที่ไม่ดีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ทิศทางของพฤติกรรมบุคคลจะเป็นการหลีกเลี่ยง หรือต่อต้านสิ่งนั้น
3. เจตคติ จะมีโครงสร้าง ซึ่งจะประกอบไปด้วย องค์ประกอบ 3 ส่วน คือ ความเชื่อ ความรู้สึก และแนวโน้มการเกิดพฤติกรรมต่อกรรม
4. เจตคติ เป็นสิ่งที่เรียนรู้ได้จากประสบการณ์ทางตรง และทางอ้อมส่วนองค์ประกอบของเจตคติในการทำงาน มี 3 องค์ประกอบ คือ
 - ความรู้และความเชื่อ (Cognitive Component)
 - ความรู้สึก (Effective Component) และ
 - แนวโน้มการเกิดพฤติกรรม (Activity Component)

2.2 เอกสารเกี่ยวกับโรงงานอุตสาหกรรม

กมล พรหมหล้าวรรณ (2534: 5) ให้ความหมายของอุตสาหกรรม คือ กิจกรรมทางด้านเศรษฐกิจสาขาหนึ่ง ซึ่งนำวัตถุดิบ หรือทรัพยากรธรรมชาติ มารวมกัน หรือเปลี่ยนแปลงรูป เพื่อให้ได้ผลิตภัณฑ์ (Product) ได้แก่สินค้าหรือบริการที่มีค่าหรือมีประโยชน์มากกว่าเดิม เรียกว่าการผลิตกรรม (Production) และจำหน่ายผลิตภัณฑ์นั้น ให้ผู้บริโภค (Consumer) โดยมุ่งหวังผลกำไร (Profit) หรือผลประโยชน์เป็นสิ่งตอบแทน

จิตรพี ขวาลาวณิชย์ (2539: 1-2) ได้อธิบายความหมายอุตสาหกรรม และอาชีพทางอุตสาหกรรม เสื้อผ้าไว้ว่า อุตสาหกรรม หมายถึง การทำสิ่งของเพื่อให้สินค้าหรือการทำอะไรก็ตามผลที่ออกมามีมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ (Value Added) อาชีพทางเสื้อผ้าอุตสาหกรรม คือ แหล่งที่รับงานที่กว้างขวาง เพราะสามารถรับคนเข้าทำงานในทุกระดับ ทั้งผู้สำเร็จการศึกษาที่มีความรู้มาก และมีความรู้่น้อย ทั้งวิศวกรรม คหกรรมศาสตร์ พาณิชยศาสตร์ เพราะโรงงานมีความต้องการกำลังคนตั้งแต่พนักงานเย็บ จนถึงเจ้าหน้าที่ระดับสูง ดังนั้น โรงงานด้านอุตสาหกรรมเสื้อผ้า จึงเป็นแหล่งที่สามารถรับจ้าง หรือจ้างงานได้ปริมาณสูง

ศรีกาญจนา พลอาสา (2540: 33-69) ได้แบ่งกระบวนการผลิตเสื้อผ้าอุตสาหกรรม แบ่งออกเป็น 7 กระบวนการ คือ การออกแบบ (Design) การทำแบบตัด (Pattern Marking) การวางแบบตัด (Marker) การตัดผ้า (Cutting) การเย็บ (Sewing) การตรวจสอบ (Inspection) และการบรรจุหีบห่อ (Packing)

วีรศักดิ์ อุดมกิจเดชา (2544: 2-6) อธิบายโครงสร้างของอุตสาหกรรมสิ่งทอไทย และความสำคัญของอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มไว้ว่า อุตสาหกรรมสิ่งทอ นับเป็นอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ที่ประกอบด้วยอุตสาหกรรมย่อยหลายส่วนเข้าด้วยกัน เริ่มที่อุตสาหกรรมต้นน้ำ คือ อุตสาหกรรมที่ทำการผลิตเส้นใย อุตสาหกรรมกลางน้ำ คือ อุตสาหกรรมที่ทำการผลิตเส้นด้ายและผืนผ้า ทั้งผ้าทอและผ้าถัก รวมถึงอุตสาหกรรมการฟอก ย้อม พิมพ์และตกแต่งสำเร็จ จนถึงอุตสาหกรรมปลายน้ำ คือ อุตสาหกรรมการผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูป ซึ่งในส่วนของอุตสาหกรรมการผลิตเสื้อผ้า หรืออุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มนั้นจะเป็นส่วนที่มีอัตราการจ้างงานสูงสุด สามารถนำเงินเข้าประเทศได้จำนวนมาก

อุตสาหกรรมในประเทศไทย เริ่มมีในช่วงสมัยสุโขทัย ประมาณ พ.ศ. 1837 และต่อมาได้มีการกระจายออกไป ทุกแห่งหน จนหลังจากสงครามโลกครั้งที่ 2 งานในด้านอุตสาหกรรม ก็ฟื้นตัวขึ้นมาอีกครั้ง และได้มีการพัฒนามาจนถึงปัจจุบัน ซึ่งประเภทของอุตสาหกรรมนั้น สามารถแบ่งได้เป็น 3 ประเภท คือ

1. อุตสาหกรรมจากธรรมชาติ (Extractive Industry) คือ การนำเอาทรัพยากรที่ได้จาก ธรรมชาติ มาทำการปรับปรุง ประแต่ง และแปรสภาพให้ใช้ประโยชน์อื่นได้
2. อุตสาหกรรมการผลิต (Manufacturing Industry) คือ การนำเอาวัตถุดิบ และวัสดุสำเร็จรูปมารวมกัน ประกอบกัน และผลิตให้เป็นสิ่งอุปโภค บริโภค เพื่อส่งไปยังผู้บริโภค หรือประชาชนทั่วไป
3. อุตสาหกรรมขนส่ง (Transportation Industry) คือ การนำสิ่งอุปโภค และบริโภคที่ผลิตได้จากแหล่งผลิต ไปยังผู้บริโภค ทางด้านรถยนต์ รถไฟ เรือ และเครื่องบิน

อุตสาหกรรม ถ้าแบ่งตามขนาดการค้าเนินการ จะแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

1). อุตสาหกรรมที่ไม่ต้องจดทะเบียน คือ อุตสาหกรรมที่จัดตั้งขึ้น โดยมีญาติ พี่ น้อง มาร่วมกัน ประกอบอาชีพ เป็นการหารายได้ ภายในครอบครัว ดังนั้น จึงเรียกอุตสาหกรรมประเภทนี้ว่า อุตสาหกรรมภายในครอบครัวหรืออุตสาหกรรมในครัวเรือน ซึ่งเป็นกิจการที่ทำขึ้น นอกเหนือจากการค้าขายธรรมดา เช่น การทอผ้า ตามท้องถิ่นในชนบท

2). อุตสาหกรรมที่ต้องจดทะเบียน คือ อุตสาหกรรมที่จัดตั้งขึ้น โดยมีระบบของการทำงานเป็น อุตสาหกรรมการผลิตแบบโรงงาน มีการผลิต ที่แบ่งเป็นขั้นตอนต่าง ๆ มีหัวหน้างาน รับผิดชอบในแต่ละแผนก ทำการผลิตสิ่งอุปโภคและบริโภคเป็นจำนวนมาก ซึ่งอาจจำหน่ายทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ

2.3 เอกสารเกี่ยวกับกระบวนการผลิตเสื้อผ้า

การผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูป สามารถจำแนกได้ 2 ประเภท คือ

1). จำแนกตาม กระบวนการผลิต (Process) ได้ 3 กระบวนการ คือ

1.1 กระบวนการตัด (Cutting Processing)

- ออกแบบ (Design)
- กำหนดขนาด (Size Spec)
- สร้างแบบ (Pattern)
- ปรับขนาด (Grading)
- วางแบบ (Marking)
- คำนวณผ้า และเส้นด้าย (Yarn and Fabric Calculating)
- ปูผ้า (Spreading)
- ตัดผ้า (Cutting)
- มัดแยกจ่ายงาน (Bundling)
- รันนัมเบอร์ / ติดคูปอง (Running Number)

1.2 กระบวนการเย็บ (Sewing Processing)

- เย็บประกอบชิ้นส่วนต่างๆ (Part of Sewing)
- เย็บพันริม (Over Edge)
- เย็บถักรัง/ติดกระดุม (Button Hole)
- เย็บสอย (Blend)
- อื่น ๆ (Other)

1.3 กระบวนการทำสำเร็จ (Finishing Processing)

- ตัดเศษด้าย (Trimming)
- ตรวจสอบคุณภาพ (Quality Control)
- รีดทำสำเร็จ (Ironing)
- บรรจุหีบห่อ (Packing)
- อื่น ๆ (Other)

2). จำแนกตาม แผนกการผลิต (Department) ได้ 5 แผนก คือ

2.1 แผนกตัวอย่าง (Sample Department)

- ออกแบบ
- กำหนดขนาด
- สร้างแบบ
- ปรับขนาด
- ทำเสื้อตัวอย่าง
- ทำแบบตัดมาตรฐาน
- คำนวณผ้า และคำนวณเส้นด้าย
- วางแผนการผลิต และจัดทำใบสั่งผลิต

2.2 แผนกตัด (Cutting Department)

- ตรวจสอบผ้า
- คิดคำนวณชั้นผ้า
- วางแบบ
- ปูผ้า/จับลายผ้า
- ตัดผ้า
- มัดแยกจ่ายงาน
- รันนมเบอร์/ติดคูปอง

2.3 แผนกเย็บ (Sewing Department)

- เย็บประกอบชิ้นส่วนต่างๆ
- เย็บพินริม
- เย็บถักรัง/ติดกระดุม
- เย็บสอย
- อื่นๆ

2.4 แผนกรีด และทำสำเร็จ (Ironing/Finishing Department)

- ตัดเศษด้าย
- ตรวจสอบคุณภาพ
- รีดสำเร็จ
- อื่นๆ

2.5 แผนกบรรจุหีบห่อ และการขนย้าย (Packing/Material Handling)

- พับใส่เครื่องประกอบ
- แขนวนติดป้ายต่างๆ
- พับใส่ถุง
- บรรจุลงกล่อง
- ขนย้ายไปเก็บที่โกดัง
- ขนย้ายไปยังผู้บริโภคร/ลูกค้า
- อื่นๆ

2.4 เอกสารเกี่ยวกับการสร้างแบบทดสอบ/แบบวัดเจตคติ

สุโขทัยธรรมาธิราช, มหาวิทยาลัย (2544: 13) ได้อธิบายแบบวัดเจตคติ และการพัฒนาแบบวัดเจตคติไว้ดังนี้

1. แบบวัดเจตคติตามวิธีของ เทอร์สโตน ประกอบด้วย การกำหนด เป้าหมายของเจตคติ ที่ต้องการศึกษา การรวบรวมข้อความคิดเห็น การให้กลุ่มผู้ตัดสินพิจารณาข้อความ และกำหนดค่าข้อความคิดเห็น การคำนวณค่าประจำข้อและค่าการกระจายของความคิดเห็นของผู้ตัดสิน การคัดเลือกข้อความเพื่อนำไปใช้วัดเจตคติ และการตรวจสอบคุณภาพของแบบวัดเจตคติทั้งฉบับ

2. แบบวัดเจตคติตามวิธีของ ลิเคิร์ต ประกอบด้วย การกำหนดเป้าหมายของเจตคติที่ ต้องการศึกษา การเขียนข้อความ การกำหนดคำตอบ และน้ำหนักคะแนนของตัวเลือก การคัดเลือกข้อความ และการตรวจสอบคุณภาพของการวัดเจตคติทั้งฉบับ

3. แบบวัดเจตคติตามวิธีของ ออสกูต ประกอบด้วย การเลือกความคิดรวบยอด (Concept) การรวบรวมคำคุณศัพท์ที่ใช้อธิบายความคิดรวบยอด การกำหนดช่วงมาตราวัดและการกำหนดคะแนน การคัดเลือกข้อความ และการตรวจสอบคุณภาพของแบบวัดเจตคติทั้งฉบับ

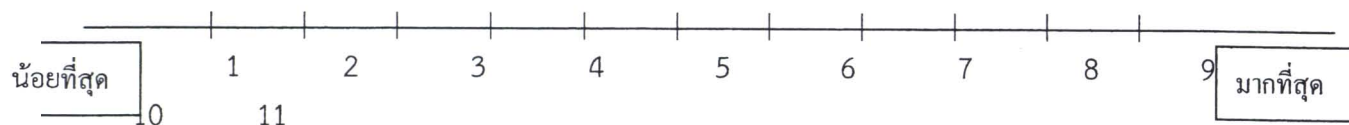
4. แบบวัดเจตคติตามวิธีของ พิซบายน์และไอเซน ประกอบด้วย การกำหนดเป้าหมายของเจตคติที่ต้องการศึกษา การสำรวจความเชื่อเกี่ยวกับผลของการกระทำ การคัดเลือกความเชื่อเด่นชัด การนำความเชื่อที่คัดเลือกได้ไปสร้างข้อคำถาม การตรวจสอบคุณภาพของแบบวัดเจตคติทั้งฉบับ

แบบวัดเจตคติ (Attitude test)

แบบวัดเจตคติ เป็นเครื่องมือ ที่ต้องการให้ผู้ถูกสอบ แสดงความรู้สึกของตนเอง ตามสิ่งเร้าที่เขาได้สัมผัส นั่นคือสิ่งเร้าที่เป็นข้อความ ข้อคำถาม เป็นภาพที่ต้องการให้ผู้ตอบ แสดงความรู้สึกออกมา อย่างตรงไปตรงมา แบบวัดหรือมาตราวัดที่ถือว่าเป็นแบบมาตรฐาน (Standard Form) เป็นแนวการสร้างของเทอร์สโตน (Thurstone) ออสกูต (Osgood) ลิเกิต (Likert)

1). แบบวัดตามแบบของ เทอร์สโตน (Thurstone)

เป็นมาตราวัดที่กำหนดคุณลักษณะจากค่าน้อยที่สุดไปค่ามากที่สุดโดยแบ่งค่าคุณลักษณะเป็น 11 ช่วง ดังนี้



วิธีสร้างแบบวัดตามแบบของ เทอร์สโตน (Thurstone)

1. รวบรวมข้อความต่างๆ นี้ มีทั้งความรู้สึกที่ดีและไม่ดีต่อเรื่องที่จะถาม ซึ่งมาจากหลายแหล่ง เช่น ผลงานที่มีผู้ศึกษาไว้แล้ว คำบอกเล่าและสิ่งพิมพ์ต่างๆ โดยลักษณะของข้อความจะมีลักษณะดังนี้

- เป็นข้อความที่เป็นความคิดเห็น ได้เสียงได้
- แต่ละข้อความเกี่ยวข้องกับเจตคติที่กำลังศึกษา
- ติความได้แง่เดียว
- มีความสมบูรณ์ ชัดเจน สั้นและไม่ซับซ้อน

2. ประเมินข้อความว่า ข้อความใดจะอยู่ในตำแหน่งใดใน 11 ช่วง โดยใช้กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ประเมิน (ประมาณ 50 คน) ว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับข้อความที่จะวัดเจตคติในเรื่องนั้นๆ

3. นำผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์เพื่อหาค่ามัธยฐาน (Median) โดยการนำผลมาเรียงจากมากไปน้อยแล้วดูค่าที่อยู่ตรงกลาง

4. เมื่อได้ข้อความตามต้องการแล้ว ให้นำเรียงข้อความใหม่แบบสุ่ม หรือถ้ามีข้อความมากให้ทำเป็นแบบสอบถามคู่ขนาน

ตัวอย่าง แบบวัดเจตคติ ต่ออาชีพครู (ล้วน สายยศ, 2543)

ข้อความ	ค่า Median***	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
1. ครูเป็นบุคคลที่ได้รับการยกย่อง	7.3		
2. อาชีพครูเหมาะสำหรับคนที่มีจิตใจเข้มแข็ง	8.7		
3. อาชีพครูเป็นอาชีพที่จับจวดฉาบฉวย	2.1		
ฯลฯ			

***ช่องนี้จะไม่ปรากฏในแบบวัด เมื่อนำไปวัดเจตคติ แต่มีไว้เป็นเกณฑ์การประเมินสำหรับผู้ออกแบบสอบถามเท่านั้น แบบสอบถามชนิดนี้ ถ้าสนใจหาศึกษาเพิ่มเติมได้จากหนังสือการวัดเจตคติ....ทั่วไป

2). แบบวัดตามแบบของ ออสกู๊ด (Osgood)

เป็นมาตราวัดเจตคติที่ใช้ความหมายทางภาษาในรูปคุณศัพท์ที่แสดงความหมายตรงข้ามกันอย่างมีเหตุผล แบ่งได้ 4 ประเภท

1. คำคุณศัพท์ที่ใช้แสดงออกด้านการประเมินค่าได้แก่ ดี - เลว สุข - ทุกข์ ฉลาด - โง่ สำเร็จ - ล้มเหลว มีค่า - ไร้ค่า เป็นต้น
2. คำคุณศัพท์ที่ใช้ประเมินด้านศักยภาพที่แสดงพลังและอำนาจ ได้แก่ แข็งแรง - อ่อนแอ หนัก - เบา แข็ง - นุ่ม หนา - บาง เป็นต้น
3. คำคุณศัพท์ที่ใช้ด้านกิจกรรม แสดงกริยาอาการได้แก่ เร็ว - ช้า ร้อน - เย็น ขยัน - ขี้เกียจ คล่องแคล่ว - เฉื่อยชา เป็นต้น
4. คำคุณศัพท์ที่นอกเหนือจาก ข้อ 1- 4 ที่กล่าวข้างต้น

วิธีสร้างแบบวัด ตามแบบของ ออสกู๊ด (Osgood)

1. เลือกสิ่งที่จะศึกษาหรือสิ่งที่จะให้ผู้ตอบรับจัดอันดับคุณภาพให้ โดยปกติแล้วมักจะกำหนดเรื่องที่เกี่ยวข้องกับตัวเอง เกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ หรือเกี่ยวกับสิ่งที่ผู้ตอบเกี่ยวข้อง โดยสิ่งที่จะศึกษานั้นเป็นที่รู้จักทั่วไป เข้าใจตรงกัน และสามารถกระตุ้นให้ผู้ตอบแสดงความคิดเห็นและมีความรู้สึกแตกต่างกัน

2. เลือกคำคุณศัพท์คู่ที่เหมาะสมจำนวนมากๆ มาอธิบายสิ่งที่ศึกษา และพยายามให้ครอบคลุมโดยใช้คำคุณศัพท์ตั้งแต่ 3 คู่ขึ้นไป

ตัวอย่าง แบบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาไทย

สนุก						น่าเบื่อ
มีประโยชน์						มีโทษ
รัก						เกลียด

3.) แบบวัดตามแบบของ ลิเกิต (Likert)

เป็นมาตราวัดเจตคติ 3 4 หรือ 5 ชั้น ซึ่งอาจจะกำหนดค่าระดับ เช่น เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง หรือในลักษณะอื่นๆ ที่มี 3, 4 หรือ 5 ระดับ เช่นเดียวกันนี้ ก็ได้ โดยแต่ละชั้นต้องเป็นการบอกน้ำหนักการประเมินข้อความต่างๆ ที่กำหนดให้ผู้ตอบ แสดงความรู้สึกหรือความคิดเห็นออกมา

วิธีสร้างเครื่องวัดตามแบบของ ลิเกิต (Likert)

1. รวบรวมข้อความที่ต้องการให้แสดงความคิดเห็น
2. กำหนดประเด็นและสร้างคำถาม โดยใช้ภาษาที่เด่นชัด ไม่มีความหมายกำกวม มีความหมายเดียวในหนึ่งข้อความหรือหนึ่งประโยค
3. ตรวจสอบข้อความในคำถามให้สอดคล้องกับแนวการตอบ เช่น เห็นด้วย/ไม่เห็นด้วย หรือชอบ/ไม่ชอบ เป็นต้น
4. นำแบบวัดที่สร้างไปทดลองขั้นต้น เพื่อดูความชัดเจนของข้อความ
5. กำหนดน้ำหนักคะแนนตัวเลือกในแต่ละข้อ เช่น 5-1 หรือ 4-0 หรือ 4-1 ซึ่งขึ้นอยู่กับผู้สร้างเป็นผู้กำหนดว่าควรมีกี่ระดับ

ตัวอย่าง แบบวัดเจตคติต่อวิชาวิทยาศาสตร์

ข้อความ	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	ไม่เห็น ด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1. กิจกรรมการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ ตื่นเต็น่าสนใจ					
2. นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรม วิทยาศาสตร์ ด้วยความเต็มใจ					
3. ถ้ามีการบ้านหลายวิชานักเรียนจะเลือกทำ วิชาวิทยาศาสตร์ก่อน					
ฯลฯ					

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาค้นคว้านั้นผู้วิจัยพบว่า มีนักวิจัยจำนวนมากที่ได้ทำการศึกษาวิจัย ในเรื่องเจตคติของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนและสิ่งต่างๆ อยู่หลายท่านที่ผู้วิจัยขอเสนองานวิจัยที่มีส่วนคล้ายเคียงและส่วนเกี่ยวข้องกับงานวิจัยเรื่อง เจตคติต่อการทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมเสื้อผ้าของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครในครั้งนี้ โดยผู้วิจัยพอสรุปได้ ดังนี้

พิจิตร ประวีณวรกุล (2531:บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง เจตคติที่มีต่อวิชาพลศึกษา ของนิสิตนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาพลศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพฯ โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง คือ นิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำนวน 339 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสำรวจเจตคติต่อวิชาพลศึกษา ซึ่งผลจากการศึกษางานวิจัยนี้ พบว่า

1. นิสิต นักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา มีเจตคติต่อวิชาพลศึกษาอยู่ในเกณฑ์ดี
2. ปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศ ชั้นปีและสถาบัน ไม่มีผลกระทบต่อเจตคติของนิสิต นักศึกษา
3. นิสิต นักศึกษาทั้งชายและหญิงที่เรียนอยู่ในสถาบันการศึกษาที่ต่างกัน มีเจตคติต่อวิชาพลศึกษาไม่แตกต่างกัน แต่นิสิต นักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีเจตคติต่อวิชาพลศึกษาดีกว่านิสิตนักศึกษาชั้นปีที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01
4. นิสิต นักศึกษากลุ่มที่เคยผ่านการสอบคัดเลือกจากทบวงมหาวิทยาลัย และกลุ่มที่ไม่เคยผ่านการสอบคัดเลือกจากทบวงมหาวิทยาลัย มีเจตคติต่อวิชาพลศึกษาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

วรชาติ กลสัตยสมิต (2543:บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง เจตคติของนิสิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ที่มีต่อการจัดการและบริหารโปรแกรมพลศึกษาทั่วไป โดยมีวัตถุประสงค์ คือ ศึกษา เปรียบเทียบเจตคติระหว่างนิสิตชายและนิสิตหญิงของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่มีต่อการจัดการและบริหารโปรแกรมพลศึกษาทั่วไป ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่ใช้นั้น คือ นิสิตชายชั้นปีที่ 1 จำนวน 400 คน และนิสิตหญิงชั้นปีที่ 1 จำนวน 400 คน ส่วนเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยนั้น ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งผลที่ได้จากการศึกษาเปรียบเทียบ พบว่า

1. นิสิตชายและนิสิตหญิงมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์นั้น มีเจตคติที่เห็นด้วยต่อการจัดการเรียนและการบริหารโปรแกรมพลศึกษาทั่วไป
2. นิสิตชายและนิสิตหญิงมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์นั้น มีเจตคติต่อวัตถุประสงค์ของการจัดการบริหารโปรแกรมพลศึกษาทั่วไปและอาจารย์ผู้สอนกิจกรรมพลศึกษาไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
3. นิสิตชายและนิสิตหญิงมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์นั้น มีเจตคติที่เห็นด้วยต่อการจัดการเรียนและการบริหารโปรแกรมพลศึกษาทั่วไป ในด้านอุปกรณ์และสถานที่ การวัดผลและการประเมินผลการเรียนการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2.6 สมมติฐานงานวิจัยนี้

จากการศึกษาผลจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของเจตคติของนิสิต นักศึกษาดังที่ได้กล่าวไว้ข้างต้น ผู้วิจัยจึงขอตั้งสมมติฐานของงานวิจัยเรื่อง เจตคติต่อการทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมเสื้อผ้าของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครในครั้งนี้ ว่า

1. นักศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น และนักศึกษาสาขาวิชาออกแบบแฟชั่นผ้าและเครื่องแต่งกาย มีเจตคติต่อการทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมเสื้อผ้าแตกต่างกัน
2. นักศึกษาแต่ละชั้นปี มีเจตคติต่อการทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมเสื้อผ้าที่แตกต่างกัน



สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ
ห้องสมุดงานวิจัย
วันที่.....0.1.ค.ศ. 2555.....
เลขทะเบียน.....247346.....
เลขเรียกหนังสือ.....